

ספור 1 סבתא והפסטיגל

בְּחַפְזֵת חֲנֻכָּה לָקַחְהָ אוֹתִי סִבְתָּא לְפִסְטִיגֵל. זוֹ הִיְתָה הַפְתָּעָה. לֹא סִפְרוּ לִי שֶׁסִבְתָּא קָנְתָה פְרִטִיסִים לְהוֹפְעָה, וְחֻשְׁבֵּתִי שֶׁהִיא סִתָּם בָּאָה לְבַקֵּר. "הַפֶּעַם, " אָמְרָה סִבְתָּא, "אֲשַׁנֶּה מִדְרָכֵי, וְאֶקַּח אוֹתָךְ לְמוֹפָע, בְּמִקוּם לְתַת לָךְ סִתָּם דְּמֵי חֲנֻכָּה." שִׁמְחֵתִי מְאוֹד, וְרָצֵתִי לְהִתְלַבֵּשׁ.

נִסְעֵנוּ לְתַל-אָבִיב, וְהִגַּעְנוּ לְמִקוּם גָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא הַיְכַל הַסְפּוֹרֵט. הָיוּ שָׁם הֶרְבֵּה מְאוֹד יְלָדִים בְּגִילִים שׁוֹנִים עִם הוֹרִים, עִם סָבִים וְעִם סִבְתוֹת. הָאוֹלָם הָיָה מוֹאָר בְּאוֹרוֹת צְבָעוֹנִיִּים. כָּלֵם הִתְרַגְּשׁוּ וּמְחֵאוּ כְּפִים. גַּם אֲנִי הִתְרַגְּשֵׁתִי, וְחִכִּיתִי שֶׁהַמוֹפָע יִתְחִיל.

פְּתֹאוֹם כָּבוּ אֶת הָאוֹרוֹת, וְרַק עַל הַבְּמָה הַגְּדוֹלָה הָיָה אוֹר חֲזָק. וְהִנֵּה הִתְחִילָה מוֹסִיקָה. הַזְּמִרִים הוֹפִיעוּ עַל הַבְּמָה וְהִתְחִילוּ לְשִׁיר וְלִרְקוֹד. הָיוּ הֶרְבֵּה שִׁירִים, וְהֵיִינוּ צְרִיכִים לְבַחֵר אֶת הַשִּׁיר שֶׁמֻצָּא חֵן בְּעֵינֵינוּ בְּיוֹתֵר. גַּם יְלָדִים הָיוּ עַל הַבְּמָה וְשָׂרוּ עִם הַזְּמִרִים. הָאוֹרוֹת וְהִתְלַבּוּשׁוֹת שֶׁל הַזְּמִרִים וְשֶׁל הַזְּמִרוֹת הִתְחַלְפוּ כָּל הַזְּמַן.

בְּמִשָּׁךְ כָּל הַמוֹפָע שִׁרְתִּי עִם כָּל הַזְּמִרִים, וְהֵיִלְדִים שָׂרוּ וּמְחֵאוּ כְּפִים. אֶהְבֵּתִי מְאוֹד אֶת הַשִּׁירִים וְאֶת הַמוֹסִיקָה. הָיָה לִי כִּיף. אֲנִי לֹא בָטוּחַ שֶׁסִבְתָּא כָּל-כָּף נִהְנֶתָה, כִּי הִיא נִרְדְּמָה. לֹא הִבְנֵתִי אִיךָ הִיא יְכוּלָה לִישֵׁן בְּרַעַשׁ כָּזֶה.

אֲנִי מְקוּוֶה שֶׁגַּם בְּשָׁנָה הַבָּאָה סִבְתָּא תִזְכֹּר לְקַחַת אוֹתִי לְפִסְטִיגֵל. כִּדָּאִי גַם לָכֶם לְבַקֵּשׁ מִסִבְתָּא שְׁלָכֶם שְׂתַקַּח אֶתְכֶם בְּחֲנֻכָּה הַבָּא לְמוֹפָע, כִּדִּי שֶׁגַּם אֶתֶם תִּהְנוּ.